నిర్వ్యాకం

"ఇదిగోండి బావగారూ కాఫీ!" కోయిల కూజితం లాంటి సుమిత్ర కంఠం విని పించేసరికి రాఘవ చప్పున ఊహాలోకం నుంచి తేరుకొని ఉన్న లోకానికి వచ్చాడు. ఎదురుగా మెరుపు తీగలాంటి మరదలు— వేతిలో పొగలు గ్రక్కు తున్న కాఫీ కప్పుతో!

పెదాలు మధ్య ఎర్రగా కాలుతున్న వార్మినార్‌ని అవతలకి పారేసి సుమిత్ర వేతిలో కాఫీ కప్పు అందుకొన్నాడు.

"శారద ఏది?" సుమిత్ర ఇంకా అక్కడే నిలబడి ఉండటంతో అడిగాడు రాఘవ. సుమిత్ర— శారద ఇద్దరూ అక్కచెల్లెలు.

'స్నానం చేస్తోంది గాని—కాఫీ ఎలా ఉంది?' ఆత్రుతగా అడిగింది.

"రుచి చూడక ముందే అడుగుతున్నావ్? — ఈవాళ కాఫీ నువ్వా చేసావ్?" వ్యంగ్యంగా అడిగాడు రాఘవ. మరదల్ని ఆట పట్టించాలని.

"కషాయం లాంటిదేదీ కలపలేదు గాని ముందు కాఫీ ఎలా ఉందో చెప్పండి?" అంది సుమిత్ర నవ్వుతూ. ఆమె నవ్వినప్పుడు ముత్యాల్లాంటి పళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి. ఆ నవ్వడంలో పైట స్థాన భ్రంశం చెందింది. పచ్చని పరువాలు అర్ధ చంద్రాకారంలో దర్శనమిచ్చాయి. రాఘవ దృష్టి దాని మీద పడింది.

అతని పదునైన చూపులు మన్మథ బాణాల్లా గుచ్చుకున్నట్టున్నాయి. ఉలిక్కిపడి పైట సర్దుకొంది సుమిత్ర.

"కాఫీ బాగుంటే నువ్వు నాకేంటిస్తావ్?" కొంటెగా అడిగాడు.

అతని కళ్ళల్లో కొంటెతనం చూసి మురిపెంగా ఏదో సమాధానం చెప్పబోయేంతలో—

"సుమిత్రా" బాత్రూం లోంచి శారద కేక విన్పించేసరికి లేడిపిల్లలా పరిగెత్తింది సుమిత్ర.

ఆమె వెళ్ళిపోయాక రాఘవ ఆలోచన్లో పడ్డాడు. సుమారు ఇరవై మూడు— ఇరవై అయిదు మధ్య ఉంటుంది. గుండ్రటి కళ్ళు— కోరిక రగిలించే వొళ్ళు— పల్చని పొట్ట, లోతైన నాభి, పచ్చిగా బలంగా ఏపుగా పెరిగిన తొడలు, బంగినపల్లె మామిడి పండు లాంటి పెదవులు— దూదిపింజలాంటి వొళ్ళు ఇవన్నీ ఆమె వొంటి మీద వెలలేని ఆభరణాలు.

రాఘవకి పెళ్ళయి అయిదేళ్ళయింది. ఇద్దరు పిల్లలు. శారదని చూడ్డానికి సుమిత్ర అప్పుడప్పుడు వస్తుంటుంది. సుమిత్రకి శంకర్రావుతో పెళ్ళయ్యింది. శంకర్రావ్ ఏదో ప్రైవేట్ కంపెనీలో జాబ్ చేస్తున్నాడు. నెలలో నాలుగయిదు రోజులు తప్పించి— మిగిలిన రోజులన్నీ కంపెనీ పని మీద పూర్లు తిరగడమే! అంకంత ఇంటిలో ఒంటరిగా ఉండలేక భర్తలేనప్పుడు శారద ఇంటికొస్తుంది సుమిత్ర.

అందులోనూ— సుమిత్ర, శారద పుంటు

ఈ వారం

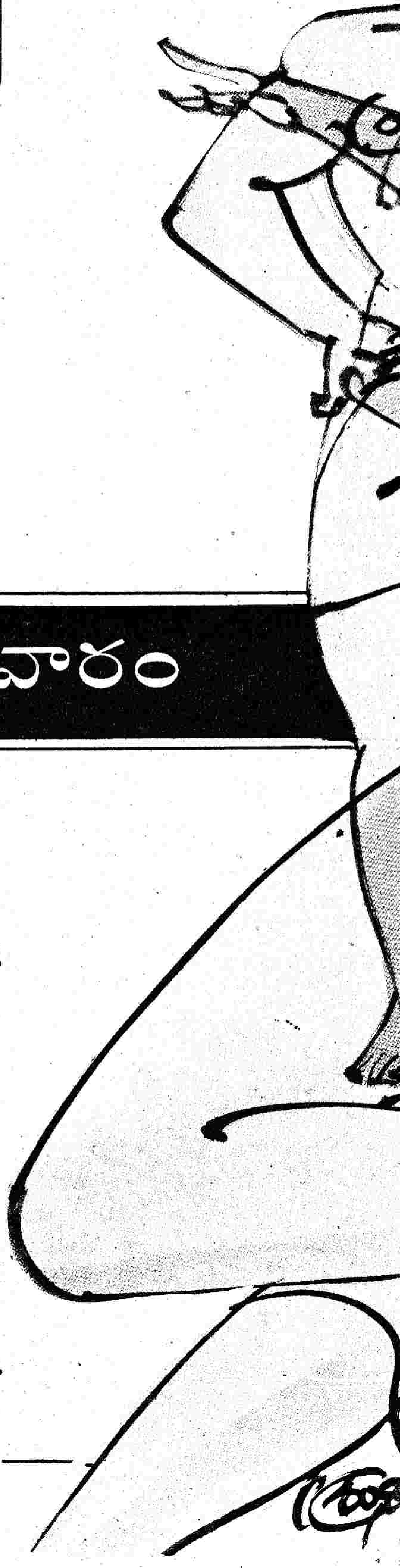

న్నది పక్కపక్క పూర్లలోనే!

ఆ రోజు— అక్కా చెల్లెళ్ళిద్దరూ సీతాకోకచిలుకల్లా తయారయ్యి వేంకటేశ్వరస్వామి ఆలయానికి బయలుదేరారు.

రాఘవ వాళ్ళొచ్చేదాక వరండాలో ఈజీ చైర్లో కూర్చొని పేపరు చదవసాగాడు. పిల్లలిద్దరూ ఆరు బయట ఆడుకొంటున్నారు.

ఇంతలో—

గేటు దగ్గర చప్పుడైంది.

తల తిప్పి చూసాడు రాఘవ.

గేటు తెరుచుకొని నలుగురయిదుగురు ఆడాళ్ళు రంగు రంగు చీరలతో ముస్తాబై వస్తున్నారు. వాళ్ళని చూడగానే తన ఇరుగుపొరుగు వారని అతనికి అర్థమై పోయింది. పేపరు మడిచి టీపాయ్ మీద పెట్టాడు.

వాళ్ళు లోనికి రాగానే—

రాఘవ నిల్చున్నాడు.

"బాబు! శారద లేదా?" ఆడాళ్ళల్లో కాస్త వయసుపై బడిన ఒకావిడ ప్రశ్నించింది. మిగతా

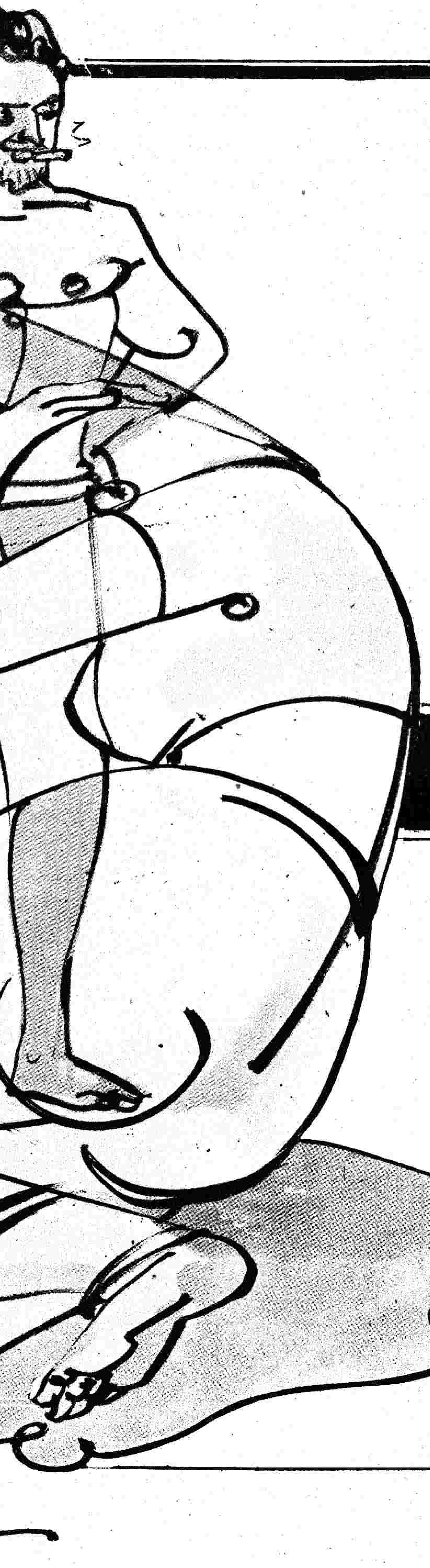

భీశెట్టి శ్రీనివాసరావు

వాళ్ళు ఆమె వెనుక నిల్చున్నారు.

"లేదండీ! ఏమిటి విశేషం?"

"ఆహా! ఏమీ లేదు. పక్కింటి పార్వతమ్మ కూతురు రజస్వల అయింది. వస్తే అక్కడికి రమ్మను బాబు" అంటూ తాము వచ్చిన కారణం తెలిపింది.

"అలాగా" అన్నట్టు చూసాడు రాఘవ.

"అలాగే చెప్తానండి" అన్నాడు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. రాఘవ తిరిగి కుర్చీలో కూర్చొని పేపరు చదవడంలో నిమగ్నమైనాడు.

శారద, సుమిత్ర గుడి నుంచి రాగానే రాఘవ ఈ విషయం చెప్పాడు. దానికి శారద—

"మొన్నపుట్టిన పిల్ల— అప్పుడే పెద్ద మనిషి అయ్యిందా?" ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసింది.

"పెద్ద మనిషేం ఖర్మ అక్కా! తల్లి అయినా అవుతుంది. ఇది సైన్సు యుగం కదా— అంతా ఫాస్ట్" అంది సుమిత్ర కొబ్బరి చిప్పను గచ్చుకేసి కొడుతూ. పిల్లలిద్దరూ సుమిత్ర దగ్గర చేరారు కొబ్బరి ప్రసాదం కోసం.

"అయితే ఈవాళ వంట సుమిత్ర చేస్తుంది. నేను అలా పార్వతమ్మ దగ్గరికెళ్ళి వస్తాను. చెల్లీ, పిల్లలు అల్లర చేస్తారు. కాస్త జాగ్రత్త?" అని జాగ్రత్త చెప్పి బయలు దేరబోయింది శారద.

"అక్కా! పిల్లలకేం ఫర్వాలేదు గాని ముందు ఈ ప్రసాదం తీస్కో" అంటూ వెంకటేశ్వర స్వామి ప్రసాదం అందించింది. "మీ బావగారికి కూడా ఇవ్వు" అంది ప్రసాదం కళ్ళ కద్దుకుని నోట్లో పెట్టుకుంటూ శారద.

సుమిత్ర— రాఘవకి చిన్న ముక్క అందించి, తను చిన్న ముక్క నోట్లో వేసుకుంది. మిగిలినది పిల్లలిద్దరూ తిన్నారు.

శారద పార్వతమ్మ ఇంటికెళ్ళింది.

సుమిత్ర వంట గదిలోకి వెళ్ళాక పిల్లలిద్దరూ ఆడుకోవడానికి పెరట్లోకెళ్ళారు.

రాఘవ మనసు పేపరు మీద లగ్నమవ్వలేదు. వంటింట్లోకెళ్ళిన మరదలి మీద వుంది. అతని మనసంతా ఆలోచనలు కూడా ఆమె

శృంగారకథ

మట్టూ తిరుగుతున్నాయి. తొందరపడి చేయి వేసుకుంటే చెంప చెళ్ళుమనిపిస్తుందా లేక బావ ధైర్యానికి అబ్బురపడి ఒప్పేసుకుంటుందా? అసలే మొగుడు కేంప్‌ల మీద తిరుగుతుంటాడు. ఉన్న రోజులైనా ఆమె ఆ సుఖం అనుభవిస్తున్నది అనుకోవడం కల్ల. తనతో చనువుగా వున్న మాట వాస్తవమే అయినా తొందరపడి చేయి వేసుకుంటే ఏంజరుగునో తనకు తెలీనిదికాదు. చెబితే అక్కకు చెబుతుంది. లేదంటే— చెంప పగుల గొడుతుంది. ఈ రెండు జరగలేదంటే ఒప్పేసుకోవడానికి ఇష్టపడినదై ఉండాలి— ఏమో? ఎవరు చెప్ప గలరు? ఆమె మనసులో ఏముందో ఆడవాళ్ళ మనసులో ఏముందో బ్రహ్మదేవుడికైనా చెప్పడం తరం కాదు.

"ఈ బంతి నాది... ఇవ్వరా...!" పిల్లల గొడవతో అతనాలోచనలకి భంగం వాటిల్లింది.

"అబ్బబ్బ ఏంట్రా గొడవ..." విరాగ్గా అన్నాడు రాఘవ.

"చూడు డేడీ! తమ్ముడు— నా బంతీ తీ

స్కూని లేదని అంటున్నాడు'' పెద్దవాడు ఫిర్యాదు వేశాడు.

"లేదు డాడీ! ఈ బంతి నాది. నువ్వు నా పుట్టిన రోజుకి కొనలేదు'' జ్ఞాపకం చేసాడు చిన్నవాడు.

"లేదు నాదంటే నాది'' అని పోట్లాడుకోవటం చూసి రాఘవ దగ్గిరికెళ్ళాడు. "పోనీ మీ ఇద్దరిది అనుకోరాదూ?'' అన్నాడు.

"ఎలా అవుతుంది డాడీ! ఇది నాదే!'' అన్నాడు మొండిగా.

"పోనీ నీదే! అందాక తమ్ముడికివ్వు ఆడుకుంటాడు'' అన్నాడు సముదాయిస్తున్నట్లుగా.

చిన్నవాడు దానికి అంగీకరించాడు. పెద్దవాడు అంగీకరించలేదు బంతి ఇవ్వడానికి. "పోనీ ఇద్దరూ ఆడుకోండి ఆ బంతితో'' అన్నాడు.

వాళ్ళు అందుకు అంగీకరించారు. కలిసి ఆడుకోవడంతో రాఘవ అక్కడ్నుంచి కదిలాడు. బెడ్ రూంని ఆనుకొని ఉన్న గోడ వైపు వస్తుండగా అప్రమత్తంగా కిటికీ వేపు చూసిన రాఘవ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

అతను అంతలా ఉలిక్కిపడ్డానికి కారణం—

సుమిత్ర బెడ్ రూంలో డ్రెస్ ఛేంజ్ చేసుకుంటున్నది. అతను ఆ సీను చూడగానే నరాలు జివ్వుమన్నాయి. రక్తం వేడెక్కింది. కిటికీ తలుపులు వేసుకోకుండా బట్టలు మార్చుకుంటున్న మరదలు నిర్లక్ష్యం— అతన్ని వివశుడ్ని చేసింది.

చీర తీసి పక్కనే పడేసింది. తెల్లని లంగా, పాల మీగడ లాంటి జాకెట్టు ఆమె ఒంటి మీద వున్నాయి. లంగా పై భాగం పాల పొంగులా ఉంది. పొత్తి కడుపు ప్రాంతంలో లంగా ముడి కింద చీలిక స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది. ఆ చీలిక లోలోపల ఏముందో? తదేకంగా చూస్తున్నాడు రాఘవ.

జాకెట్ హుక్స్ తీసి విప్పింది. లోపల డబుల్ స్ట్రాప్డ్ బ్రా క్లియర్‌గా కనిపిస్తుంది. ఆ బ్రాలో తాటి ముంజుల్లాంటి పరువాలు ఒకసారి తాకాలనిపించింది. బ్రా హుక్స్ తీసి అద్దం వేపు తిరిగి కెవ్వున అరిచింది.

ఆమె ఎందుకు అరిచిందో తెలీని రాఘవ గాభరగా కిటికీ పక్కనుండి తప్పుకున్నాడు.

ఆమె అరిచింది అందుకేనని అతనికి తెలీదు. అద్దంలోంచి తననే కిటికీ లోంచి చూస్తున్న రాఘవని చూసి ఉలికిపాటుగా అరిచింది. కిటికీ దగ్గరకు రాగానే అతను లేదు. సుమిత్రకేం చేయాలో తోచలేదు. గబగబ బట్టలు మార్చుకొని— మామూలుగా వచ్చి వంట చేయడంలో నిమగ్నమైంది.

★ ★ ★

కరెంటు పోయింది.

గదంతా చీకటి అలుముకొంది. మట్టూ గాఢాంధకారం కాండిల్ వెలిగిద్దామని లేచాడు రాఘవ.

బెడ్ రూంలో ఉన్న శారదని పిలిచాడు. పలకలేదు. చీకట్లో పిల్లిలా నడుచుకుంటూ వెళ్ళి అగ్గిపెట్టె కోసం వెతుకుతుండగా— మెడ దగ్గర వెచ్చగా తగిలింది. ఎవరో నిలబడి వున్నారని అర్థమయ్యింది. అదీ 'శారద' అయ్యుంటుందని భావించాడు.

"శారద. నువ్విక్కడ ఉన్నావా?'' అన్నాడు ఆమె శరీరాన్ని తడుముతూ.

"ఊ!'' మత్తుగా అంది.

"కొవ్వొత్తి వెలిగిస్తాను ఉండు.''

"ఎందుకు?''

"చీకటిగా ఉందిగా.''

"ఆ చీకటి మనక్కాదుగా'' అంది శారద.

ఆమె మాటలోని అర్థమేంటో బోధ పడినాక ఆ ప్రయత్నాన్ని విరమించుకొని ఆమె నడుము చుట్టూ చేతులు వేసి దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. కిటికీలోంచి పడుతున్న పున్నమి వెన్నెల ఆమె పల్చని పొట్టమీద పడి తెల్లగా మెరుస్తుంది. మంచమ్మీదకు ఎప్పుడు చేరారో ఇద్దరికీ తెలీదు. ఒకరికొకరు కోరికలు పురివిప్పిన నెమలిలా నాట్యం చేయసాగాయి.

రాఘవ ఆత్రంగా ఆమెని చుట్టేశాడు.

"అబ్బ! అంత తొందరెందుకు?'' అంది శారద.

"నీలో అందాలు చూడాలిగా.''

"రోజూ చూస్తున్నవేగా'' పరిహాసమాడింది.

"అయితేనేం— ఈ రోజు నీలో కొత్తదనం ఉట్టిపడుతుంది'' పిరుదుల మీద చేతులతో నొక్కుతూ అన్నాడు.

"సుమిత్ర ఉంది— త్వరగా కానివ్వండి.''

రాఘవ మారు మాట్లాడకుండా కార్యసాధనలో నిమగ్నమైన మహర్షిలా ముందుకు జరిగాడు. బ్రా హుక్స్ 'ఫట్' మని తెగి ఊడిపడింది. స్వేచ్ఛగా విడివడిన ఆమె వక్షస్థలాన్ని కసిదీరా నలిపెయ్యసాగాడు. అతని మోకాళ్ళు ఆమె తొడలకు తగులుతున్నాయి. కుడి మోకాల్ని అలాగే పైకి జరిపాడు. కొంచెం పైకి పోయి ఏదో అడ్డుపడింది. లంగా తొడలపై వరకు వచ్చింది. ఆమె భుజాల వెనకకు చేతులు పోనిచ్చి తన వేపు లాక్కుని— ఆమె పెదాల మీద గట్టిగా ముద్దెట్టుకున్నాడు.

మత్తుగా— తీయగా మూల్గింది శారద.

నెమ్మదిగా ఆమె లంగా పైపైకి జరపసాగాడు రాఘవ. వాటికింద నుంచి నున్నగా— బంగారు రంగులో మెరుస్తున్న పిక్కలూ... అరటి బోదెల్లాంటి తొడలూ... అతనిలో ఆవేశాన్ని

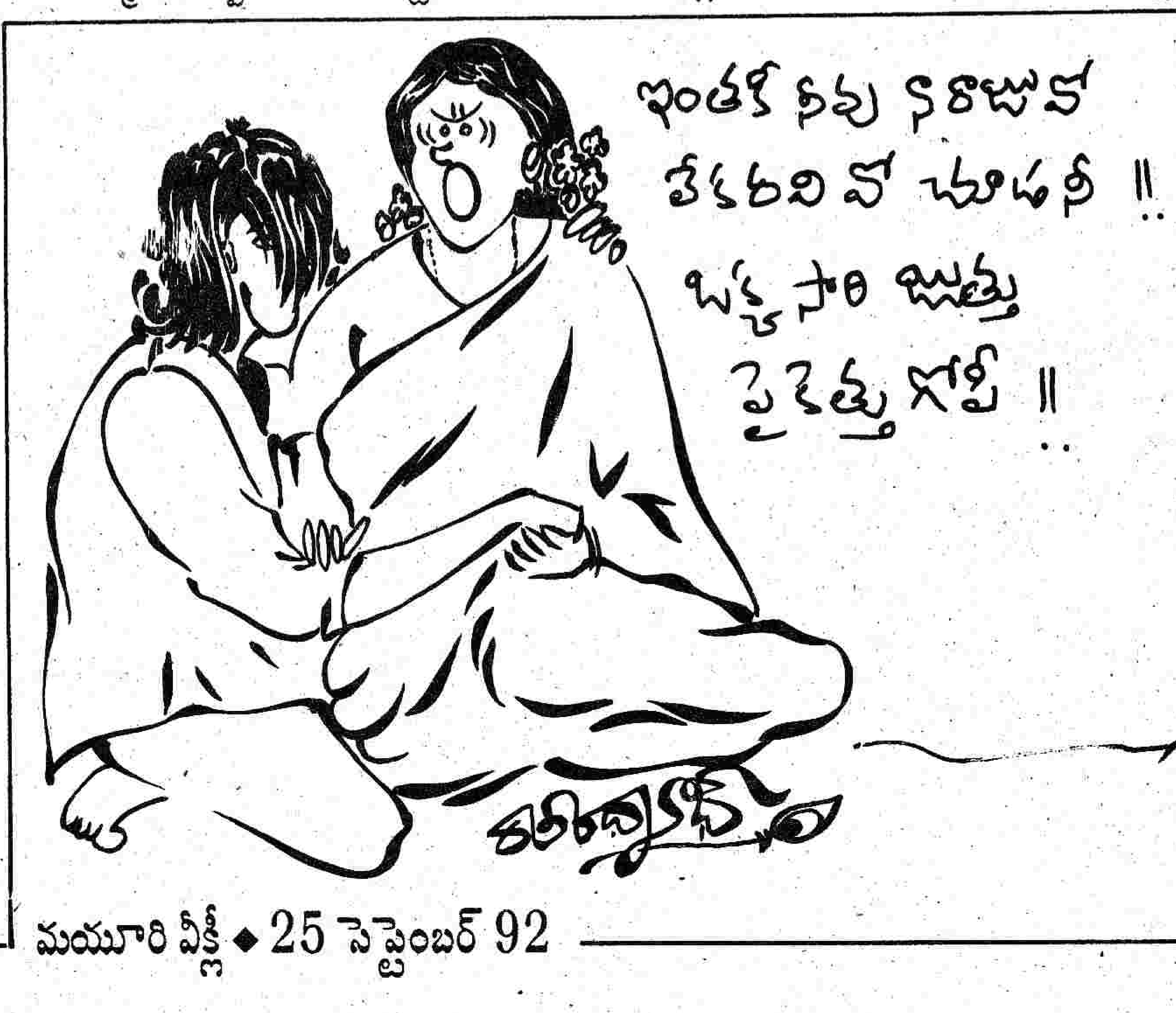

ఉధృతం చేశాయి. అలా... అలా... పై... పైకి... సన్నగా షేవ్ చేసినట్టున్న ప్రదేశంలో తమకంగా పెట్టిన ఓ ముద్దు...

"అ...హ్... అబ్బా" శారదకి నరనరాన సెగలు రేగినట్టయింది.

సన్నని నడుం వంపులో... శంఖం లాంటి మెడ సొంపులో... ఎర్రగా మెరిసే అధరపుటం చసులపై బిగుతుగా ఉబికి ఊరిస్తూన్న అధరాలు అతనిలో ఉద్రేకాన్ని తారాస్థాయికి చేరుస్తున్నాయి.

ఆవేశం హద్దులు దాటి... పురి విప్పిన కోరికలతో రగిలిన శరీరాలు, ఆ స్పర్శకు నరనరాన ప్రవాహమై ఎత్తుపల్లాలను దాటి— ఎక్కడో లోయల్లో 'కస్సున' దిగబడి— రాపిడిలో కరిగి కరిగి రసానందపు ఆఖరి అంచున జారిన అమృత బిందువులు... ఇద్దరి శరీరాలపై కమ్ముకున్న చెమట బిందువులు.

ఆ అరగంట సమయంలో వాళ్ళిద్దరూ ఈ లోకపు హద్దులు దాటి స్వేచ్ఛగా విహరించారు. అలసటగా వాలిపోతుండగా—

కరెంటు వచ్చింది.

గదంతా ఒక్కసారిగా వెలుగుతో నిండిపోయింది. ఆ వెలుగులో ఆమెని చూసి— "నువ్వా!" అన్నాడు కొంచెం గట్టిగా ఆశ్చర్యపోతూ రాఘవ.

సుమిత్ర గబగబ బట్టలు సర్దుకొని లేచి వెళ్ళిపోయింది. రాఘవ ఆ షాక్ నుంచి వెంటనే తేరుకోలేదు.

★ ★ ★

ఇది జరిగిన నెల రోజుల తర్వాత—

సుమిత్ర గర్భవతి అయ్యింది. శంకర్రావు సంతోషించాడు. తను తండ్రి కాబోతున్నాడని — ఆ ఆనందంలో కొంతమంది మిత్రులకి, బంధువులకి పార్టీ ఇచ్చాడు.

ఆ పార్టీలో రాఘవ కూడా ఉన్నాడు.

అతనికేం తెలుసు! తన భార్య గర్భవతి కావడానికి అతనే కారణమని. సుమిత్ర— రాఘవని చూసి ఎప్పటిలానే పలకరించింది. ఆమెలో మునపటి ఛాయలు లేవు.

'తన భర్త వలన తనకి ఇక జన్మలో పిల్లలు కలగరని— తెలిసాక— తల్లినవుదామనే 'బావ' గారింటికి వచ్చిందని సుమిత్ర'— రాఘవకి తెలీదు. తెలియాలంటే తన పోలికలున్న బాబు పుట్టేదాకా ఆగాలి.

అద్భుత ప్రపంచం

ఆస్తులు, సంపద వీలునామాల వరకే పరిమితం కాదు సంతకం విలువ. సంతకానికి తత్సంబంధ వ్యక్తి అంతరంగానికి సంబంధం వుందన్నది పచ్చి నిజం అంటోంది సమ్మర్స్.

శ్రీమతి సమ్మర్స్ ఇరవై ఏళ్ళపాటు హేండ్ రైటింగ్ పరిశోధనలో గడిపింది. సంతకం ఒక వ్యక్తిది అవునో కాదో, ఎవరేనా ఫోర్జరీ చేశారో తెలుసుకోటమేకాక, చేతి వ్రాతలకి సంబంధించిన అధ్యయనాన్ని Graphologyఅంటారు. ఈ శాస్త్రాన్ని అభ్యసించిన వాళ్ళని Graphologistఅంటారు. ప్రపంచ ప్రఖ్యాత గ్రాఫాలజిస్ట్ లతో శ్రీమతి సమ్మర్స్ ఒకరు.

చేతివ్రాతని, అందుకు సంతకాలని పరిశీలించి అధ్యయనం జరపటం గొప్ప ఆనందంగా ఉంటుంది అంటుంది సమ్మర్స్. 1970లో శ్రీమతి సమ్మర్స్ 'Society of hand writing analysts' ని సిడ్నీలో స్థాపించింది. ఈ సంస్థలో సభ్యత్వం దొరకటం అంత తేలికకాదు. ఎన్నో రకాలుగా పరిశీలించి కానీ యిందులో సభ్యత్వం యివ్వరు.

'గ్రాఫాలజీ చాలా నిశితంగా అభ్యసించాల్సిన శాస్త్రం. అంతే తప్ప ఆషామాషీగా కొంచం నేర్చుకుని డబ్బు సంపాదించటానికి కాదు. అందుకే ఈ శాస్త్ర విషయంలో ప్రత్యేక శ్రద్ధ వున్నవారిని కృషి చెయ్యటానికి ఆసక్తి వున్న వారినే మెంబర్‌గా చేర్చుకుంటాం" అంటుంది శ్రీమతి సమ్మర్స్.

సంతకంలో ప్రతి అక్షరం అది రాసే తీరు అధ్యయనానికి ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి గలదే. కానీ స్థూలంగా చెప్పగలిగిన అంశాలు కొన్ని వుంటాయి. సంతకంలోని O, A, అక్షరాలు రాసేటప్పుడు వాటిని విశాలంగా, ప్రక్క అక్షరం నుంచి విడిగా రాస్తే ఆ వ్యక్తి మాటకారి అని, చాలా విషయాలపట్ల ప్రతిస్పందన ఎక్కువ అని చెప్పుకోవచ్చు. హిట్లర్ సంతకం చాలా వరకు కిందకి పడిపోతున్నట్టు ఉంటుంది. అలాంటి సంతకం వారి డిప్రెషన్‌ని సూచిస్తుంది.

కొంతమంది ప్రముఖులు తమ సంతకాలలో తరువాత వృత్తిపరమైన అభిలాషకి ముందు పరిచారు. ప్రఖ్యాత పెయింటర్ Rembranotసంతకంలో సౌందర్య పిపాసలుంటే, పోప్ సంతతిలో కొందరు సంతకంలో క్రాస్ రూపం వచ్చేలా రూపొందించుకున్నారు.

అలాగే ప్రఖ్యాత నటీనటులు తమ సంతకాలు అందంగా ఆకర్షణీయంగా ఉండేలా ప్రయత్నాలు చేస్తారు.

ప్రయత్న పూర్వకంగా చేసే సంతకాల కన్నా, స్వభావ సిద్ధంగా వుండే సంతకాల వల్లే ఎక్కువగా సరైన అధ్యయనం వీలవుతుంది.

పరిశోధన

సంవత్సరమంతా వివిధ దేశాలలో పర్యటిస్తూ Graphologyమీద ఉపన్యాసాలు ఇస్తూ, తన సొసైటీ పనులలో తలమునకలుగా వుండే సమ్మర్స్ ఆదాయం లక్షల్లో వుంది.

అసలు మీకెలా ఈ అభిరుచి కలిగింది అన్న ప్రశ్నకి ఆవిడ చెప్పిన సమాధానం లిఖితమైంది.

"నేను భర్త నుండి విడిపోయాక, ఎవరితో నూ సంబంధం లేకుండా స్వతంత్రంగా ఏం చెయ్యాలి అని ఆలోచించాను. సంతకాలైతే పేచీ లేదు అనిపించింది. చేతి వ్రాతలే తప్ప ఆర్యక్తులతో అంతగా సహచర్యం అక్కర్లేదు. అందుకే ఇందులోకి దిగాను" అనే సమ్మర్స్ సంతకాన్ని ఎవరేనా అధ్యయనం చేస్తే ఆమె సర్వస్వతంత్ర జీవితవిధాన మూల రహస్యాలు తెలుస్తాయేమో.

— రావు.